

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 5

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
5 Februarie 1938

CUCERIREA FRICEI

de I. Cocuș

Cunoaștem cu toții frica, ori cari ar fi împrejurările în cari trăim. Am primit nu de mult o scrisoare anonimă dela o femeie în care îmi scria: „Am o slujbă înaltă și sigură și totuși frica îmi frânge inima tot timpul”. Nu e de mirare marele scriitor G. Chesterton fiind întrebat ce subiect și-ar alege dacă ar fi să predice ultima dată, a răspuns: „Dacă aș avea numai o singură ocazie de a mai predica, aș vorbi împotriva fricii”.

Unele feluri de frică nu sunt rele. Teama poate fi o putere ziditoare în viață. Un mare psiholog a scris de curând într'un articol, că frica de frig a fost aceea care i-a învățat pe oameni să folosească focul și că teama de foamete i-a condus să lucreze pământul.

FRICA NESĂNĂTOASĂ

Există însă, o altfel de frică nesănătoasă, paralizatoare și păgubitoare minții, sufletului și corpului. Această frică e unul dintre cei mai mari dușmani ai omenirii și pe ea a avut-o în minte Franklin Roosevelt, fost președinte al Statelor Unite, când a spus: „Singurul lucru de care trebuie să ne temem e frica înșăși”.

Noi am cucerit o parte din teama care a chinuit pe străbunii noștri. Frica a fost simțirea care a stăpânit viața lor. Ea a stat ca un nor negru asupra vieții lor. Totul în lume le părea dușmănos. Credeau că lumea e plină de duhului rele și de strigoi cari sunt împotriva lor.

Știința ne-a ajutat mult să cucerim frica! Ea ne-a învățat că natura nu este dușmanul, ci prietenul nostru. Ea ne-a împrietenit cu electricitatea, care era una

din spaimile lumii prin fulgerele și traznetele ei. Totuși a rămas multă frică în viețile noastre chiar dacă nu ne dăm seama. Deși frica e un subiect mare, cred că pot s'o împart cam în patru părți: frica de boală, frica de sărăcie, frica de pedeapsa păcatului și frica morții.

FRICA BOALEI

Amintesc prima dată teama de boală. Pe la 40 de ani vine și frica de bătrânețe (poate la femei mai devreme) și începem să ne cercetăm în oglindă perii albi din cap. Frica aduce tocmai lucrul de care ne temem. Ea strică sănătății trupesti și mentale. Și medicii vă vor spune că frica a îmbolnăvit mai multe persoane decât alte cauze, ca microbi, etc. Incepând să ne temem de boală, îi ușurăm drumul să intre în corpul nostru.

FRICA DE SĂRĂCIE

Una din temerile mari ale oamenilor este frica de sărăcie. Un medic de nervi a spus că cea mai obișnuită și mai rea boală e teama că n'o să poată câștiga pâinea cea de toate zilele. Frica de pierderea slujbei, de faliment, de secetă, de tot necunoscutul viitorului în ce privește hrana, îmbrăcămintea și adăpostul oamenilor, apasă așa de greu pe inimile multor oameni încât îi sdrobește. Nu pot dormi, nu pot râde, devin nervoși și nefericiți. Pe câți oameni nu i-a făcut această frică să înșele să fure, să nedreptățească numai ca să se îmbogățească!

FRICA DE PEDEAPSA PĂCĂTULUI

e iarăși foarte apăsătoare pentru sufletul omului. „Sufletul omnesc nu cunoaște o altă frică în

experiența sa, care să meargă așa de adânc și să chinuiască atât de tare, ca și aceea care vine din simțul păcătoșeniei și a pedepsei fără de legilor. Simțul vinovăției trezește glasul ascuțit al cunoștinței care îi proorocește omului cel mai negru viitor.

ULTIMUL DUȘMAN

În sfârșit există frica ultimului dușman care ne așteaptă la capătul drumului. Scriitorul epistolei Evrei vorbește de sclavia celorce „prin frica morții, erau supuși robiei toate viața lor”. Nici nu-ți vine să crezi câți oameni sunt stăpâniți de frica morții. Marele om Maeterlink mărturisește în autobiografia sa: „Sunt un copil înspăimântat în fața morții”. Unii se tem de moarte pentru că se gândesc la durerile trupesti. Și în rândul acestora se găsesc foarte mulți credincioși buni. Aceasta e o frică închipuită în mare parte, pentru că experiența dovedește că foarte rar se întâmplă ca moartea să vină cu dureri. Alții se tem de moarte, pentru că nu știu ce vine după ea. Năvălesc asupra noastră întrebări chinuitoare despre cealaltă lume. Cum voi sta eu în fața Judecătorului drept?

LEACUL CONTRA FRICEI

Nimic nu e așa de vătămător pentru corp, așa de ruinător pentru minte, așa de paralizator pentru voință și așa de stânjenitor pentru creșterea spirituală ca și frica. Și nimic nu ne răpește pacea, fericirea și puterea ca și ea. Niciodată nu vom ajunge să fim oameni cari să-și îndeplinească cu eroism rostul în viață, înainte de a smulge din inimă și minte

(Continuare în pag. 4-a)

Farul Creștin

Revistă religioasă

Anul VI. No. 5. 5 Febr. 1938
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
In străinătate dublu.Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4.

DELA REDACȚIE

Aducem din nou la cunoștința fraților că din numărul I. din CALAUZA nu mai avem la Redacția nici un exemplar. Deci rugăm pe frații care doresc să se aboneze la CALAUZA pentru restul anului, să ne trimită în loc de 10 lei, numai 8 lei, și vor primi celelalte numere din CALAUZA.

* * *

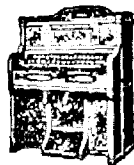
Rugăm stăruitor pe frații care ne trimit abonamente să ne scrie cîte pe mandat NUMELE, COMUNA, POȘTA ULTIMĂ ȘI JUDEȚUL căci există comunități cu același nume în județe diferite. Nu vrem să facem neplăceri fraților, trimițând foile în alt județ.

* * *

Până aici ne-a ajutat Dumnezeu. Slavă Lui pentru binecuvântările cu care ne-a coplesit. Rugămîntea noastră către frați este, ca să cuprindă în rugăciunile lor și măreața lucrare a Farului, pentruca numai spre slava Lui să i se tipărească fiecare cuvânt.

PENTRU ZIDIREA casei de rugăciune a fraților leproși s'au mai primit următoarele sume: Soc. Fem. Bapt. Bis. 7 Detroit 4000 lei, Uniunea Fem. Bapt. U.S.A. 10.000 lei, „Albina” Institut de Credit și Economii, Sibiu, Secția America 1700 lei.

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la



Francisc
Keckés

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16

DUMINECA ALIANȚEI BAPTISTE MONDIALE

6 Februarie 1938

CĂTRE BAPTIȘTII DIN TOATE ȚĂRILE

„Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați, în numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor”.

„Astăzi s'au împlinit cuvintele acestea din Scriptură”.

„Aveți credință în Dumnezeu”.

Dumineca din 6 Februarie, care e ziua tuturor baptiștilor din lume, e un timp de binecuvântare și de cugetare adâncă. Ne bucurăm că auzi, când toți oamenii se închid într'un egoism dușmănos, există o frățietate adevărată care înconjoară pământul și, prin o credință și o țintă comună, leagă într'o unitate spirituală pe oamenii cari altfel ar fi departe unii de alții ca cerul de pământ. Să mulțumim lui Dumnezeu pentru acest câștig adus de alianța Baptistă Mondială.

În această zi trebuie să ne cugetăm adânc la chemarea noastră. Alianța Baptistă Mondială nu poate fi mai mult decât o ajută devotamentul și credința baptiștilor cari fac parte din ea, — să fie. Această lume frântă și speriată are o nevoie disperată de influența unei confesiuni spirituale care e deasupra acestei lumi. Să fim gata pentru această nevoie și să facem frățietatea noastră mondială să fie ceea ce vrea Dumnezeu să fie.

În această frățietate găsim uniuni naționale cari se deosebesc foarte mult în ce privește măsura în care se bucură de libertatea religioasă. Cei ce suferă apăsare să prindă curaj știind că frații și surorile în toate părțile pământului îi duc neîncetat în rugăciuni mijlocitoare înaintea Tronului Harului și vor lupta neîncetat pentru eliberarea celor ce sunt sub apăsare. Cei ce se bucură de libertate religioasă întregă de închinăciune, să mulțumească lui Dumnezeu pentru marea lor privilej și să-și amintească neîncetat că o astfel de comoară să păstrează numai prin o veghere neîncetată.

Noi suntem Baptiști nu de plăcerea de a ne deosebi de alții, ci pentru că vrem să păzim cu zel „ceea ce am primit dela Domnul Isus. Cel ce dă locul întâi lui Hristos, trebuie să simtă mila Sa față de generația noastră decăzută. Necredința este foarte răspândită fie sub forma nepăsării sau a dușmăniei pe față. Chestiunile politice și internaționale primesc mare atenție din partea oamenilor, dar marea nevoie a omului de azi nu e una economică și politică, ci pocăința de păcatele pe cari le-a făcut și credința mântuitoare în viul Hristos!

Iată deci ce trebuie să ne umple inimile și rugăciunile noastre în 6 Februarie! Cum vom putea noi predica în chip convingător Evanghelia iubirii?

În ce slujbă pentru omenire trebuie să arătăm mila lui Hristos? Cum putem să reproducem în viețile noastre frumusețea caracterului Său? Să ridicăm o rugăciune mondială în aceasta zi pe patru aceste lucruri. După cum fiecare va fi îmbogățit de rugăciunile celorlalți, tot astfel trebuie să caute ca să nu sufere alții din lipsa sa de rugăciune.

Niciodată n'am avut nevoie mai mare de o rugăciune înflăcărată. Libertatea bisericilor lui Hristos e îngustată în multe țări și în altele vocea lor e aproape înăbușită. Misionarii au trebuit să se retragă de pe o mare parte a Chinei și în alte părți ale Asiei lucrul Evangheliei e amenințat grav. Lumea necredinței se arată pe căi noi și atacătoare. Ce lume! Ce mare nevoie de rugăciune! Să ne întoarcem spre cel ce e Atotputernic, care iubeste nemărginit și se lasă influențat de rugăciunile noastre. „Rugați-vă fără încetare”!

George W. Truett.

Președinte

I. H. Rushbrooke

Secretar general

DELA UNIUNE

O delegație din partea Uniunii Bisericilor Baptiste din România a fost primită de Domnul Prim-Ministru O. Goga, Marți, 25 Ianuarie, a. c. Delegația a fost compusă din frații: I. Dan, B. Bușilă, I. Cocuș, D. Pascu, L. L. Sezonov, M. Dumitrașcu și Petru Crainie. Delegația a supus domnului Prim-Ministru un Memoriu cuprinzând plângările și cererile legale ale confesiunii baptiste și i-a arătat starea în care se găsesc baptiștii în țara noastră.

Această delegație a fost primită câteva minute mai târziu de domnul prof. I. Lupas, ministrul Cultelor și Artelor, căruia i-au prezentat iarăși un Memoriu și i-au rugat să recunoască cultul baptist pe tot cuprinsul țării.

A doua zi delegația a fost primită de d. Brădășteanu, secretarul general al Ministerului de Culte.

Recunoaștem cu mulțumire primirea următoarelor sume pentru Uniune: Bis. Craiva, Alba, 60 lei. Bis. Ciortea, Caraș, 104 lei. Bis. Stâncă, Dorohoi, 54 lei. Bis. Răchitova, 100 lei. Donație pentru fr. Socaciu, 800 lei. Bis. Negoii, Caraș, 200 lei. Bis. Plahțevea, Cetatea Albă, 150 lei. Bis. Madei, Neamț, 100 lei. Bis. Cereul, Suceava, 320 lei. Bis. Seliște, V. Grei, 80 lei.

PERPETUA

De L. C. Sexonov

Una din numeroasele provincii romane cari adeseori erau prigonite, a fost Africa de Nord, cu capitala, orașul Cartagena. In acest oraș au trăit două femei tinere cari, prin credința și suferința lor pentru Isus, au câștigat admirația, atât a contemporanilor lor, cât și a generațiilor viitoare. Lumea creștină din toate timpurile, nu va uita pe Perpetua și Felicita pentru felul in care au știut să renunțe la viață, cu toate insistențele și rugăciunile rudelor și câștigul material pe care l-ar fi avut, și pentru bucuria cu care s'au dus la moarte pentru credința lor in Isus Hristos, lăsându-se să fie expuse mulțimii inebunite din amfiteatru și apoi sfâșiate de fiare sălbatice.

Perpetua a fost o tânără mamă, în vârstă de vreo

26 de ani, făcând parte din cea mai bogată și nobilă familie romană din Cartagena. Invinovătită pentru credința ei creștină a fost dusă în temniță și odată cu ea, a fost închis și copilașul ei de câteva luni de zile. Nobilul ei tată, care o iubea nespuse de mult, a întrebuințat toate mijloacele ca să silească pe fiica lui să reușească la credința ei creștină. De multeori, vizitându-o în închisoare, a bătut-o chiar numai să o facă să se lepede de Hristos. Dar toate aceste prigoniri n'au fost în stare să o clatine pe Perpetua. Insfârșit pentru a o sili să și schimbe credința, Perpetua a fost dusă într-o cameră foarte întunecoasă și lipsită aproape cu totul de aer, îndepărtându-i-se copilul. După aceasta, tatăl ei a vizitat-o din nou îndemnându-o să se lase de credința ei și să nu-l facă de rușine în fața întregului oraș. Dar Perpetua, hotărâtă în credința ei să meargă până la capăt, îi răspunse: „Tată voia lui Dumnezeu trebuie să se facă“.

La auzul acestor cuvinte bătrânul tată plecă cu inima plină de durere pentru fiica lui.

In ziua judecății odată cu Perpetua și Felicita fură aduși pentru judecată un numeros grup de creștini. Unul după altul fură interogați și îndemnați să se lepede de credința lor și să blesteme pe Domnul,

spre desfătarea și plăcerea orășenilor.

In sfârșit ziua glorioasă sosi. Perpetua și Felicita au fost scoase din temniță, pregătite pentru execuție și cu marea alai și parada publica fură duse de amfiteatrul orașului. Ele păseau, de străzile orașului adunat pe trotuare,

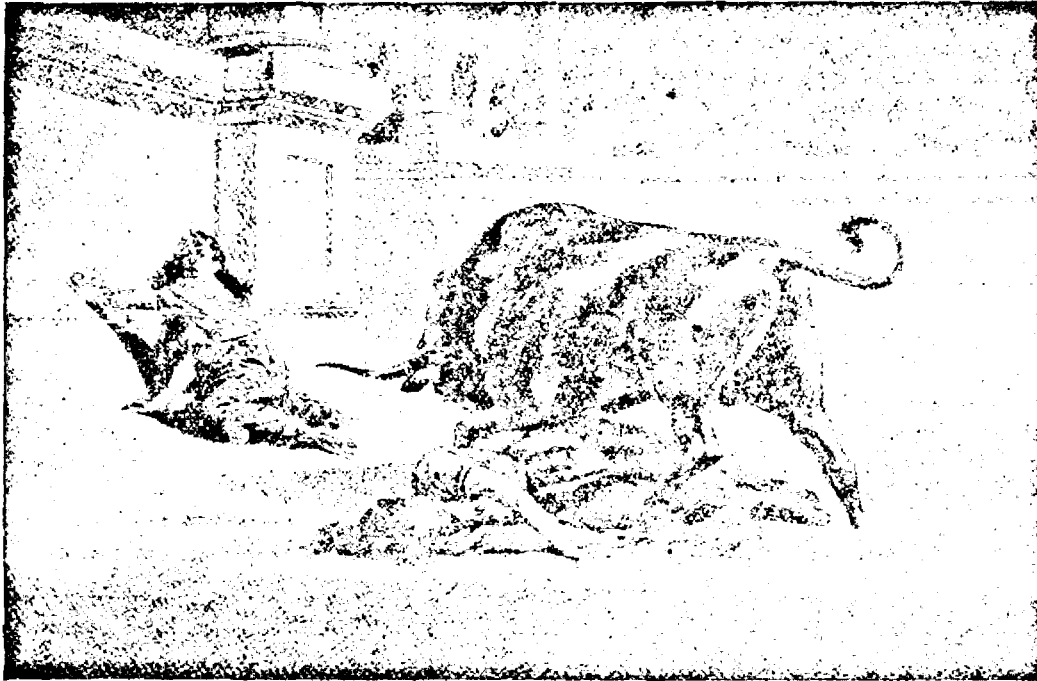
voioase și cu fețe strălucitoare de bucurie, pareau de rugăciune. Ceilalți creștini trebuiau să fie sfâșiați de colții leopardului și zdrobiți de laba ursului. Pentru Perpetua și Felicita însă a fost pregătit un taur sălbatic flămânzit și infuriat mai multe zile.

Amfiteatrul roman era un loc, sub cerul liber, unde publicul privea jocuri, alergări, lapte de gladiatori de fiare etc.

Unele amfi-

teatrului se găsea arena, pe care se făceau sporturile antice. In această arenă au fost introduse Perpetua și Felicita. In clipa următoare, din altă parte a arenei se năpusti asupra lor taurul sălbatic. Dintr-o lovitură de corn Perpetua fu trântită pe nisipul arenei și rănită. Dar imediat ea se ridică în picioare și încercă să vină în ajutorul tovarășei sale care fu călcată în picioare de fiara infuriată. După acest prim atac, taurul se liniști pentru un timp. Dar poporul abrutizat și doritor de sânge omenesc, începu să urle cerând, cu orice pret, moartea arestor două femei creștine. Dar toate încercările de a înfuria din nou taurul fără zădărnice. De aceea, atât fiara cât și femeile creștine fură scoase din arenă. Dar poporul își cerea jertfa sa. După un scurt timp Perpetua și Felicita fură din nou introduse în arenă. De data ace-

(Continuare în pag. 4-a)



Perpetua și Felicita in arenă.

dar toți au rămas neclintiți în credința lor față de Hristos. Când sosi timpul Perpetuei, judecătorul îi porunci să sacrifice pe altarul zeilor. Dar Perpetua răspunse: „Eu nu voi sacrifica“. „Ești dar o creștină? întrebă judecătorul. „Da, a răspuns Perpetua, eu sunt o creștină“. In clipa aceasta se apropie tatăl cu copilașul în brațe și întinzându-l mamei o imploră cu lacrimi în ochi să aibă milă de pruncul ei. Judecătorul mișcat de tablou acesta, adresându-se Perpetuei îi zise: „Fie ți milă de perii albi ai tatălui tău; dacă nu, atunci îndură-te de copilașul pe care îl alăptezi și jertfește tămaie împăratului“. Toate au fost însă în zadar. Deși își iubea tatăl și pe pruncul ei, Perpetua nu îndrăzni să iubească pe ai săi mai mult ca pe Hristos, Domnul și Salvatorul ei. In fața refuzului ei judecătorul roman pronunță sentința de condamnare la moarte. Perpetua trebuia să fie aruncată fiarelor, în amfiteatrul orașului,

Cucerirea fricei

(Urmare din pag. 1-a)

cuiile fricei. De aceea una din marile întrebări ale vieții este: cum pot eu scăpa de sub apăsarea fricei?

Psihologia ne ajută să răspundem acestei întrebări. Marii medici de nervi ne spun să nu încercăm a înăbuși temerile noastre nici să nu ne închidem mintea față de ele, ci să le privim în față și să ne împrietenim cu ele.

Dar calea supremă de izbăvire este Hristos. Pavel spune în câteva cuvinte marea lucrare făcută de Hristos în inimile robite de frică: „Și voi n'ați primit un duh de robie, ca să aveți frică, ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: „Ava”, adică „Tată”.

Aceasta a fost misiunea Domnului Isus pe pământ, — să alunge frica. „Nu te teme!” este marea cuvânt al religiei creștine.

Frica se biruește prin credință, prin credința vie în Hristos. El a spus lui Iair și ne spune și nouă: „Nu te teme, crede numai!” Filosoful american William James a spus: „Leacul adevărat împotriva îngrijorărilor este credința religioasă”.

Aceeași Evanghelie ne vorbește și nouă astăzi. Dacă ne temem de suferințe, Medicul cel bun ne spune că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor care iubesc pe Dumnezeu. Dacă frica de sărăcie ne coplesete, Domnul ne amintește că avem în cer un Tată, care se îngrijește de pășari și de flori și cu atât mai mult de noi.

Dacă ne încredem în El pentru mântuire, ne spune: „Nu te teme de pedeapsa păcatului, ci numai crede”. Crede în făgăduința lui Dumnezeu că atunci când ne privim, ne șterge păcatele și le îngroapă în mormântul uitării. Am întâlnit de multe ori credincioși, cari au desgropat din nou păcatele iertate și se lasă chinuți de ele. Dumnezeu le-a aruncat în adâncul fără fund al mării Sale și trebuie să le lăsăm acolo.

„Nu te teme de moarte” îți spune Isus, „ci crede numai”. Moartea nu poate fi un lucru rău pentru credincios. Domnul nostru, prin moartea și învierea Sa, a zidit un pod peste adâncul morții pe care să trecem în împărăția fericită a eternului Dumnezeu.

ȘTIRI DIN JUGOSLAVIA

Prin mila lui Dumnezeu am ajuns sfârșitul anului 1937. Anul acesta a fost, pentru noi de aici, un an de încercare la lucruri bune. Deși copiii Domnului sunt puțini la număr, totuși se găsesc și aici din acei cari servesc Domnului cu tot ce au. Câțiva frați și surori au jertfit 18.000 lei și au tipărit o carte de cântări. Aceasta carte se folosește în lucrul Domnului aici și ne este de mare folos. Alți 3 frați și un prieten au tipărit peste 2000 tractate. Și acestea ne ajută mult în lucru. Câțiva frați din țară, cari iubesc lucrul Domnului, ne-au ajutat cu Evangheliile pentru a se împărți celor săraci. Le-am împărțit între cei săraci și prin spitale.

Ceeace ne face să ne bucurăm e faptul că Domnul ne-a ajutat să putem trimite un om cu vestea Evangheliei, peste Dunăre. Ca la orice lucru ce dorești să-l faci bine, vin și piedici, așa am avut și noi. Totuși sperăm că orice lucru se va face așa cum e voia lui Dumnezeu. Peste Dunăre lucrează fr. P. Mateias, predicatorul fr. români. El este angajat pentru trei luni. După aceasta vom vedea care e voia Domnului. Cât puterile noastre slabe ne ajută, facem cât se poate. La încheierea anului 1937 situația misiunii noastre stă în felul următor:

Cercul nostru de lucru s'a împărțit în două: Bisericele cari vorbesc limba sârbă au membri în 7 locuri sau comuri. Predicator e Jota Petruț, ordinar ca lucrător în 21 Sept. 1937. Membri peste 40. Bisericele cari vorbesc limba română au membri în 12 locuri și numărul lor este 100. Pentru 1937 au venit prin botez 14 suflete. Se găsesc 3 școli Duminecile organizate, o societate de misiune organizată, o societate de rugăciune, o societate de literatură și o societate a femeilor. Pentru toate slavă lui Dumnezeu! Planurile noastre pentru viitor e să ajutăm ca această lucrare să meargă înainte. La 15 Dec. am mutat domiciliul în orașelul Bela-Crkva unde se găsesc 2 case de rugăciune. Frații sârbi au 11 membri, iar românii 7. Aici în jur avem sate neevangelizate și dorim ca lucrul să se întărească și aici. Deși orice început e greu, pășim cu încredere în ajutorul lui Dumnezeu. O mișcare frumoasă s'a făcut prin societatea de rugăciune. Avem la 50 de membri. Programul nostru de rugăciune e următorul: Luni: ne rugăm pentru românii și misiunea de peste Dunăre. Marți: pentru

frații închiși și în strâmtoare. Miercuri: pentru Banatul Jugoslav să fie mântuit. Joi: pentru copiii noștri și ai lumii pierdute. Vineri: pentru bolnavi. Sâmbătă: pentru lucrători și misionari, iar Duminecă: pentru frații botezați și nemântuiți. Programul se schimbă după cum e necesar.

Se arată un început frumos în Bisericile din Macedonia. Frații din Radoviște se pregătesc să-și zidească o casă de rugăciune. Acolo pe la ei crește orezul pe cari îl mâncăm și noi. Ei se bucură în Domnul și deși le-a fost casa de rugăciune închisă, s'au rugat, au as-teptat și Domnul le-a făcut libertate. Misionarul A. Erlich fost misionar și preot, a plecat din Belgrad pentru Cehoslovacia. Mai este unul singur care lucrează între cehi și sârbi în Daruvar-Slavonia. În coastele Dalmației aproape de Marea Adriatică s'a început iare un lucru frumos. Dumnezeu se folosește de copiii Lui, deși în câmpul acesta înțel-nit e greu la început. Evanghelia se vestește și ici colo răsar lumini. În largul câmp al celor peste 10 milioane suflete încercăm să ne facem datoria de a-i chema la mântuire. După socoteala făcută pe întreg pământul, se spune că anual mor 40 milioane, 109.589 în fiecare zi, 4.566 în fiecare ceas, sau 76 în fiecare minut. Câți din aceștia au auzit vestea despre Isus? Care din noi poate spune că a făcut tot ce a putut pentru salvarea celor, ce se duc în vecinicie? Să ne recunoaștem slăbiciunea, să încercăm a nu pierde timpul, căci un minut pierdut a dus în vecinicie 76 de oameni și ah, câte minute, ceasuri și ani pierdem fără să facem ceva pentru Isus! Ajută-ne să înțelegem Doamne, să vedem lipsa lumii și să ne facem datoria!

A. Bălgrădean

PERPETUA

(Urmare din pag. 3 a)

asta pentru a fi decapitate. După ce se sărutară una cu alta, martirele fură omorite cu sabia. Când sosi clipa ca să-i se taie capul, Perpetua observă că mâna călăului tremura de frică și emoție. Atunci ea apucă mâna gladiatorului roman și o duse la gâtul ei și arătându-i locul, îi șopti liniștită: „Lovește aici”.

Oh, martiri, eroi binecuvântați! Voi într'adevăr ați prețuit pe Domnul vostru și astfel ați împodobit gloria Domnului Isus Hristos.

În numărul viitor
Prigonirea sub Decius.

SCUZELE PĂCĂTOSULUI

de Gb. Gbîcor

„Am cunoscut pe unul, care... care... nu era ceea ce pretindea că este”.

Și eu am cunoscut de ăștia poate mai mulți decât d-ta. Așa că nu-i mare lucru ce spui. Te întreb însă: n'ai cunoscut d-ta și din aceia — fie și numai câțiva — cari sunt cu adevărat credincioși, oameni cari au luat în serios creștinismul? **De ce nu vrei să stai puțin și să te gândești mai adânc la puterea, care lucrează în ei și le dă o fericire, care-i umple cu o altfel de pace decât aceea pe care o au cei din jurul d-tale?**

Cred, că în acest fel ai avea mult mai mult de câștigat decât să tot stai și să te gândești la „unul, care...” vorbind câte în lună și în stele despre el. Nu cred că asta îți folosește nici d-tale, nici altora. În adevăr, dacă unul nu s'a purtat așa cum ar trebui să se poarte un credincios, ce folos ai d-ta? Ori d-ta crezi altfel? Ba eu cred că felul acesta de gândire și vorbire îți aduce chiar pagubă și încă o pagubă mare de tot. Căci, făcând așa, îți încarci cugetul cu păcate grele făcute cu vorba. Și ce greu îți va veni „în ziua aceea grozavă”, când va trebui să dai socoteală de tot ce ai spus, căci stă scris doar: „Vă spun, că, în ziua judecării, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi rostit”. (Matei 12.36).

Nu cred că faci parte dintre aceia cari n'au bucurie mai mare decât atunci, când pot să-și bată joc de alții. Și poate că nu faci parte nici dintre aceia, cari n'au plăcere mai mare decât atunci când găsesc cusururi la alții; dacă ai face parte din aceste cete de oameni, ar fi rău de tot pentru dumneata.

Și nu cred că faci parte nici dintre aceia, cari stau la pândă ca să găsească — mai ales la cei credincioși — greșeli, lipsuri și păcate, pentru ca să găsească în lipsurile lor o îndreptățire că ei — cari nu sunt creștini — stau mai bine și să se înșele astfel cu privire la starea sufletului lor.

Știi că pe pământ a fost numai **Unul singur** care a putut să spună: „Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat”? (Ioan 8.46). Și totuși, și despre El s'a spus că este „un mâncăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al

păcătoșilor”. (Matei 11.19). Ba L-au făcut și un hulitor de Dumnezeu, pe El, Fiul lui Dumnezeu.

Dacă s'a spus așa ceva despre Acela care a fost singurul om curat, care a călcat pe pământul acesta, să nu ne mirăm că aceia cari vor să găsească pete în soare, le găsesc cu duiumul la niște sârmane făpturi omenești.

--Am cunoscut pe unul, care...” Cu astfel de desvinovățiri ca să nu te întorci la Dumnezeu, nu poți să faci nimic. **Cred că, mult mai bine ar fi pentru d-ta să cauți să cunoști pe Unul — Singurul** — care poate și vrea să facă fericiți pe păcătoși, pe **Unul** — Singurul care poate să te izbăvească de orice păcat — chiar și de păcatul cu vorba.

Dacă L-ai cunoaște și L-ai lua ca Mântuitor al d-tale, mare folos ai avea din asta.

UNA SPUNEȚI ȘI ALTA FACEȚI

Da, da, „una spuneți și alta faceți” voi sfintii! Se vede că știi ceva, dragul meu; dar ia spune-mi, te rog, cam câți credincioși cunoști? Bine de tot de bună seamă că nu cunoști pe nimeni, fiindcă, dacă vorbești despre ei așa cum vorbești, fugi de ei ca de o aratare. Asta însă nu te împiedecă de loc să le aduci cea mai grea învinuire ce se poate aduce împotriva unui om. Intr'adevăr învinuirea de mai sus e tot una cu a le spune că sunt farisei, adică nesinceri și mincinoși. Un fariseu se arată de obicei cum nu este. Un fariseu este un mincinos din creștet până în tălpi. Și o astfel de învinuire o aduci tu tuturor credincioșilor. Dacă ai spune: „Știu eu că și printre cei credincioși sunt unii cari nu sunt în adevăr ceea ce par”, ai spune un mare adevăr, pe care și cei credincioși l-ar recunoaște. Ar spune și ei cu multă durere: „Din nenorocire, așa este, multe ponoase mai tragem și noi din această pricină”.

Dar, precum între ucenicii Domnului Isus se găsea Iuda și precum între cei dintâi credincioși se aflau Anania și o Safira, așa și între noi — spre marea noastră durere — sunt astfel de oameni.

Dar tu nu vorbești așa și nici nu vrei să vorbești. Și asta din

pricină că nu-ți place să spui adevărul, ci inima ți-e plină de otrava răutății, care te-a orbit de-a-binele. Tu urăști de moarte pe credincioși; de aceea nici nu vrei și — chiar dacă ai vrea — nu ești în stare să vorbești drept și adevărat despre ei.

De ce oare? Ce ți-au făcut „sfintii”? Nimic! Dar vieța lor este ca un spin pentru tine. În adâncul inimii tale, tu simți lămurit: „**Ei au dreptate!** Ei au ceva ce-mi lipsește mie. Ca ei ar trebui să fiu și eu!” Dar vezi, tocmai ceea ce gândești tu în adâncul inimii tale, nu vrei cu nici un chip să dai la iveală, fiindcă esti prea mândru, prea te crezi fără vină și prea îți inchipuești că totdeauna te-ai purtat cum trebuie.

Nici nu vrei s'auzi că și tu ești păcătos, și încă păcătos pierdut, care ai nevoie de mila lui Dumnezeu. Nici nu vrei s'auzi de ceata celor credincioși, dar să mai faci și parte din ceata lor — atât de disprețuită! Și cu cât îți dai mai mult seama că în mijlocul lor îți este locul, cu atât mai mult ți se umple inima de venin față de cei credincioși.

Și, cu vreme, și fără vreme, te aprinzi de mânie împotriva lor.

Vei rămânea oare în această stare? Să dea Dumnezeu să nu rămâi așa, căci atunci ți se împietrește inima din ce în ce mai mult față de adevărul lui Dumnezeu și cade sub o judecată groznică. „...O! de ați asculta azi glasul Lui! — Nu vă împietriți inima...” (Psalmul 95.7 și 8).

Să dea Dumnezeu să găsești drumul ca și Apostolul Pavel, care a prigonit pe creștini până ce l-a zdrobit Domnul Isus și a aflat pacea lui Dumnezeu.

Printre cei credincioși însă, învinovățirea de mai sus — spusă de atâtea ori — că, adică, ar fi farisei — să nu fie pricină de amărăciune, ci să fie prilej de a ruga mereu pe Dumnezeu să-i cerceteze și să-i ducă pe calea unei vieți cu adevărat sfinte.

Indeplinește-ți totdeauna datoria din conștiință, nu din interes.

VAUVERNAGUES

Să trăiești în așa fel încât să nu poți roși niciodată de nici una din amintirile mele.

AUGUSTIN

Din lumea largă

Un puternic cutremur de pământ s'a simțit în regiunea Istanbul. Populația a fost cuprinsă de panică. Nu se cunosc încă pagubele pricinuite.

O haită de lupi s'a abătut asupra satului Baldovini, în plină zi, sfârșind 17 oi și capre din turma sătenilor, ce se afla la pășune.

Trei arabi au fost spânzurați în închisoarea dela Acco. Doi fiindcă au ucis un evreu iar al treilea a fost condamnat pentru că a avut legături cu un grup de arabi rebeli. La Ierusalim s'au aruncat bombe asupra a două autobuze evrești, rănind pe unul din șoferi și un călător.

Din cauza prea marelui producții de bumbac, Statele Unite a hotărât pentru anul 1938 să reducă suprafața de cultură a bumbacului.

O delegație de evrei ruși din Galați s'a prezentat la consulatul general al Italiei, înmânând un memoriu prin care cer să se intervină la guvernul din Roma pentru admiterea emigrării unui numeros grup în Abisinia spre a întemeia o colonie. La grupul lor s'au mai adăugat evrei ruși din diferite părți ale Basarabiei. Ei susțin că sunt meseriași, muncitori și liberi profesioniști și cer sprijinul guvernului din Roma.

Intre măsurile luate de noul guvern e și acela a ieftinirii bumbacului, sării, petrolului și zahărului care va fi de două feluri: o calitate mai scumpă și una mai ieftină.

Pe frontul dela Teruel, Spania, luptele continuă. Naționaliștii au bombardat Madridul timp de un ceas. Cercurile britanice oficiale asigură că Italia a retras în ultimul timp numeroși voluntari italieni din Spania. Naționaliștii au mai bombardat și Valencia. Au fost ucise 125 persoane, iar 200 rănite.

Furtuna, care a băntuit în Marea Mediterană și Marmara, con-

tinuă cu multă furie. Mai multe vase apucate de furtună, luptă din greu și ajung cu mari întârzieri în port.

D-l D. R. Ioanițescu, ministrul agriculturii a aprobat să se înscrie în bugetul departamentului suma de 50 milioane lei pentru terminarea lucrărilor de reformă agrară.

După o statistică întocmită de bursa de cereale în cursul anului 1937 România a vândut 6.500 vagoane cu diferite cereale.

În vederea alegerilor ce vor avea loc la începutul lui Martie, au fost convocați zilele trecute toți prefecții județelor din țară.

Cel mai bătrân om din Turcia este un oarecare Hasan care a împlinit 140 ani.

MOARTEA ȘI DRUMUL LA VIAȚĂ

Problema morții, este o problemă care preocupă în gradul cel mai înalt pe ori care muritor și de ideea ei nu poate scăpa nimeni, vorba veche: „cine a văzut soarele va vede și moartea”.

Multe cărți bune sunt în lume, fără îndoială, cari tratează despre multe chestiuni. Oamenii le caută și le citesc cu un viu interes, ziarele sunt pline cu reclame de apariția a noi cărți, mulți se ocupă de teze licențe, de doctorate și în sfârșit cu toții caută care mai de care, să desvolte subiectul mai aproape de realitate.

N'am auzit, n'am citit, n'am văzut nici-o reclamă, unde cineva să fi tratat, subiectul de mai sus, ca și cum nu ar exista. Dar cred că altul este motivul. Oamenilor le e oare cum teamă să discute, să trateze acest subiect, chiar anunțurile din ziare a diferiților iubiți cari au plecat dintre noi, se sfiesc să le citească ca și cum ar voi să scape de această idee.

Biblia, însă tratează acest subiect în gradul cel mai înalt. Ap. Pavel zice în Romani 6 v. 23 „...plata păcatului este moartea...” prin urmare moartea este urmarea păcatului. Dar slava lui Dumnezeu că prin harul Său, nespun de bogat, ne-a arătat.

Drumul la viață, ceia ce pentru flămând este pâine, pentru copil este mama, ceia ce pentru navigator pe o mare furtunoasă este farul, pentru cel rătăcit este găsierea drumului, ceia ce pentru

cel necăjit este mângâiere, pentru orfan sunt părinții, pentru agricultor este o bună recoltă, ceia ce pentru negustor e un câștig bun, pentru bolnav este sănătatea etc., etc., este și mai mult pentru un muritor, „drumul la viață”. Cine a scris și a tratat despre acest drum? Cine a arătat cuiva acest drum? Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu, arată acest drum al vieții.

Dacă dorești o viață veșnică, dacă dorești să guști veșnicia, ia Biblia, citește-o și predă-ți viața în mâna lui Hristos, vei fi fericit și nu-ți va fi teamă de moarte, întru cât „Drumul la viață îți este El”.

D. Baban

Extrase din scrisori

Un frate din Bosanci: Eu cred că n'ar trebui să lpsescă din nici o familie această foaie plină de valori spirituale. Eu prețuiesc mult revista Farul Creștin, pentru că titlul pe care-l poartă i se potrivește, ea luminând la mari depărtări. Eu vreau să lupt alături de ea, f'e prin noi abonamente, fie printr'un cuvânt de indemnare.

Un frate din Ferneziu: „Slăvit să fie Dumnezeu pentru darul pe care l-a dat prin acest lucru nemărginit că putem să avem dela începutul anului o foaie săptămânală atât de bogată. Un prieten cu numele Sendeschi vă mulțumește că ați luptat pentru acest mare lucru. Noi rugăm pe Dumnezeu să binecuvânteze lucrul său și să indenne și pe alții să aboneze Farul.

Teama de Dumnezeu este începutul înțelepciunii.

SOLOMON

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

Biserica Baptistă din Secaș a aranjat o serbare la 7 Ian. la care au luat parte corul mixt și corul bărbătesc din Bonțești și muzica din loc. Au vorbit din Cuvântul Domnului fr. Boja V. Ignuța și Maris I. Dărău Al.

O frumoasă serbare s'a ținut la 9 Ian. în biserica din Cil. Au luat parte, muzica și corul mixt din Rădești și corul mixt și bărbătesc din Bonțești. Au vorbit din Cuvântul Domnului fr. I. Groza, V. Tomuța, Loja și A. Dărău.

Biserica Baptistă din Cil, jud. Arad, are de vânzare 4 trâmbiți și anume: 2 Flügelhorn B., un Bariton și o Trombă C. Doritorii a se adresa la Vasile Tomuța Cil, jud. Arad.

Frații din comuna Medias Rături au avut o mare bucurie având în mijlocul lor pe fr. Mielăuș la 1 Ian. S'a făcut darea de seamă a bisericii și alegerea fruntașilor ei, iar în 2 Ian fr. Mielăuș a ținut înmormântarea unei fetițe.

Soc. Tineretului din Arad Segă, cu ocazia Anului nou, s'a organizat în două tabere: „Turma lui Isus”, condusă de fr. Ardelean și „Armata lui Ghedeon” cond. de fr. N. Moț. Ca președinte a societății s'a ales fr. Banciu, secretar L. Moț, casier T. Haiduc.

Un curs biblic s'a ținut la Moldovița între 5—10 Ian. la care au luat parte fr. Craiovean, I. Popescu, C. M. Sorescu. Seara s'a ținut mari și frumoase evanghelizări. Dumnezeu ne-a binecuvântat și suntem datori să ne rugăm pentru lucrători ca Domnul să-i încurajeze.

A doua zi de Crăciun biserica din Principesa Elena a avut o frumoasă serbare la care au luat parte frați din patru comune. Numeroși tineri au recitat poezii, cântări, soluri. A cântat corul din loc. Programul a fost condus de fr. Ștefan Sava.

La Botezul Domnului frații din Sofia com. Bălceana, au avut o frumoasă serbare cu cântări și poezii. Programul a fost condus de fr. I. Jomir.

IN BISERICA DIN CARANSEBES s'a ținut cununia religioasă a fr. Ananie Partenie cu sora Ana Liuba. Serviciul a fost oficiat de fr. Drăgăilă ajutat de fr. Ioan Rusu. A cântat corul din loc, muzica fr. din Bolvașnița. Seara a avut loc o frumoasă serbare condusă de fr. Dumitru Cătană la care au vorbit fr. Dragu Ioan, Av. Dehelean și Ioan Rusu.

BISERICA BAPTISTA din Ianoșda a avut o serbare frumoasă cu poezii și cântări. Au vorbit fr. seminaristi M. Bodea, T. Cicortaș și Floruța P.

TINERETUL DIN CERCUL OȘAND a avut o nespūsă bucurie cu ocazia serbării din 9 Ian. în comuna Husasău. A luat parte tineretul din toate satele vecine. Programul a fost condus de fr. Țeț

Gh. Vorbitori au fost fr. seminaristi Cicortaș și Floruța Petru.

DE ANUL NOU biserica baptistă din Doelin a aranjat o adevărată zi de evanghelizare. A participat fr. N. Florea din Anina împreună cu mica lor orchestră. A cântat corul din loc condus de fr. N. Jura. Serbarea s'a continuat și a doua zi, iar biserica a fost neincăpătoare pentru numărul mare de ascultători.

CU OCAZIA VIZITEI fr. Ioan Gligor în biserica din Mihaleu, frații au petrecut o adevărată zi de bucurie. Școala duminicală a ținut-o fr. I. Gligor cu toată adunarea. A cântat corul și s'au declamat poezii. După masă a avut loc înmormântarea sorei Faur R. indeplinit de fr. I. Gligor, I. Țirban, Ghiță V. și a cântat corul din Răpeani.

IN COMUNA DRAGOȘENI am avut o mare bucurie cu ocazia vizitei unui grup de frați. S'a tăiat ghiata și s'au ținut botezul unui suflet. După serbare s'a ținut ședința anuală a bisericii și apoi câteva zile de evanghelizare.

N. Mielăuș.

BISERICA DIN JIMBOR a avut o frumoasă serbare a tineretului. Au luat parte frați din 6 comune. A cântat corul din Fântânele, iar ca vorbitori au fost fr. Șipoș Ioan seminarist, fr. Mihalcea și Kis Ioan.

UN CURS BIBLIC s'a ținut în biserica din T. Măgurele, condus de fr. C. Ströbl, dela 6—10 Ianuarie. Au luat parte frați din mai multe comune.

IN BISERICA DIN FERNEZIU a avut loc o frumoasă serbare cu ocazia binecuvântării unei fetițe. După serbare a urmat Cina Domnului, după care frații s'au hotărât că vor citi Biblia zilnic. Fr. Mielăuș a vorbit despre marea importanță a citirii zilnice a Bibliei și a luptei contra alcoolului.

UN POST LIBER DE DIRIJOR de cor are Biserica din Constanța. Doritorii se vor adresa bisericii din Constanța str. Marechal Joffre Nr. 6.

O ZI DE BUCURIE a avut biserica din Coroi, Bihor la 23 Ian. având în mijlocul ei pe fr. seminarist Chiș Iosif. Păstorul bisericii V. Șipa.

S'A ȚINUT UN FRUMOS CURS BIBLIC în biserica din Pătrăuții de jos dela 16—19 Ianuarie. Lecțiile au fost predate de fr. Nic. Sava. Au participat frați, surori și prieteni din 9 comune. Lăudat fie Dumnezeu.

A INCETAT DIN VIAȚĂ predicatorul bisericii din Gurbediu fr. Chiș Gheorghe la 5 Ian. Actul înmormântării a fost condus de fr. Ionescu Gheorghe, Ilea și Lăzău Ioan din Tulcea, Balint Florian și Petrușan A. În urma decedatului au rămas 6 orfani.

IN SEARA ZILEI de 16 Ian. tinere-

tul baptist din Căprioara a avut o frumoasă serbare impodobită cu poezii, dialoguri și cântări cu corul din loc și cel din Căpălnaș. Programul a fost condus de fr. D. Dumitrescu seminarist. Au mai vorbit fr. Păoșan și Covaci.

O, DOAMNE SFINTE

de Tușu Șirianu

*O, Doamne sfinte indurate
Al păcii Domn și al iubirii,
Din cerurile luminate
Revărsă-mi stropii fericiri.*

*Lumună-mi mintea 'ntunecată
Cu raze dulci mângăetoare
Și 'n inima-mi nemângăială
Să naști puteri alinătoare.*

*Și 'n orice clipă a vieții
Când sufletul mi-e întristat
Învărsă-mi plaga tinereții
Din sfânt izvoru-Ți neseCAT.*

*Iar eu sorbind astămpărare
Din binecuvântarea Ta
Cu — aceeași binecuvântare
Te voi mări și lauda*

Extrase din scrisori

Fr. Ilie Ciornei de scrie: „Noi aici în Bucovina ne luptăm pentru răspândirea Farului și ne bucurăm că în anul 1938 vom avea un musafir care ne va vizita în fiecare săptămână. Farul pentru noi este așa de scump, ca un predicator mare pe care îl auzim rar. Dar acum ne bucurăm că acest mare predicator ne va vizita mai des.

Fr. Popa N. Petrică seminarist ne scrie: „Plăcuta revistă Farul Crăștin, care de cinci ani așii continuă drumul prin diferite greutăți vizitând familii atât la noi în țară, cât și dincolo de hotarele ei, a fost musafirul cel mai așteptat care aduce cu sine mângăiere și lumină. Ce bine ar fi dacă în anul acesta Farul ar fi musafirul oricărei familii baptiste din țară! Iubiți frați! Ceeace e farul pentru vapoarele, cari vin legănându-se în largul oceanului spre port, prin întunerec, așa este și Farul Crăștin pentru mulți cari merg șovăind în marea întunerecului fără Hristos, fără Dumnezeu. Deci înainte fraților, cu Farul, după cei pierduți.

*„Isbi-vor valuri multe, multe,
De tine Far ce luminezi,
Dar noi lupta-vom cu virtute
Ca tot mai mult să progresezi”*

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Colea spre cer

„Calea ce duce spre cer, este stâncoasă și colțuroasă”. Aceasta e calea vieții veșnice. Nu-i ușor să mergi pe dânsa; deaceia mulți nici nu încearcă, iar alții o părăsesc. Ei iau hotărâri frumoase și au dorinți strălucite; le lipsește însă voința de a birui toate câte trebuiesc biruite.

Sunt și din acei oameni, cari au voință, dar nu reușesc pentru că se opresc în mijlocul drumului și se întorc descurajați. E peste puterea lor. Se aseamănă cu bicicliștii cari împing de bicicletă sau o poartă pe umerii. În loc să se înalțe, cad mai adânc.

Ei vor să facă totul prin propria lor putere. Se cred tari și nu vor să se lase conduși și purtați. Li s'a spus că prin forța lor personală nu vor ajunge departe; ei n'au crezut, de aceea au căzut mai adânc.

Adevărul mântuitor este acesta: *mâna lui Dumnezeu* nu trebuie numai să ne conducă, ci, trebuie să ne poarte, pentru ca să putem birui în viața de fiecare zi. Mântuitorul Isus Hristos a spus: „Eu sunt cu voi, până la sfârșitul lumii”. Amicul meu, tu care încă n'ai mers departe în viață, pricina este că nu te-ai încrezut în El. Încrede-te Lui, și progresul vieții tale este asigurat.

Numai două...

Numai două cât sunt:

Cea lată și cea îngustă.

Una duce în jos și alta în sus.

Una duce la pierzare și una la viață.

Pe una sunt mulți, pe cealaltă umblă puțin!

Tu pe care umblă?

Oameni sunt numai de două feluri:

Păcătoși mântuiți și păcătoși pierduți.

Grâu și neghină,

Oi și capre,

Vii și morți.

Tu între cari ești?

Morțea este numai de două feluri:

A celor drepti și a celor nedrepti.

A celor mântuiți și a celor pierduți.

Oare care va fi a ta?

Viitorul este numai de două feluri:

Veniți binecuvântații Părintelui,

Mergeți dela Mine blestemaților!

Cei drepti merg la viață vecinică;

Cei nedrepti merg la osândă vecinică.

Care va fi partea ta?

Trad. S. Țion

Așa ne vorbește Hristos

Pe o placă dintr-o catedrală din Germania, stau scrise următoarele cuvinte: Așa ne vorbește Hristos, Domnul nostru:

Voi Mă numiți Salvator și nu vă lăsați să f'ți salvați.

Voi Mă numiți Invățător și nu Mă urmați.

Voi Mă numiți Intellect și nu Mă consultați.

Voi Mă numiți Atotputernic și în Mine nu vă încredeți.

Voi Mă numiți Lumina și în Mine nu credeți.

Voi Mă numiți Calea și pe ea nu mergeți.

Voi Mă numiți Viața și nu Mă doriți.

Voi Mă numiți Măreț și nu Mă iubiți.

Voi Mă numiți Domn și nu Mă serviți.

Dacă voi zice mâine, nu vă cunoșc și nu vă voi da ascultare, să nu fiți trimis de W. S.

Când sufletul pleca=va...

Va fi o noapte 'naltă, tăcută, străn ezic...

Un cer tălmă cu stele va îmbrățișa pământul,

Atunci când bietul suflet sfârșind a sa robie

Și-o sfărâma cătușa spre-a-și lua spre cer avântul,

Când trupu'n urmă-i galben și stors de a vieții apă

Va sta întins pe masă într-o crispăre — amară —

Biet idol de pe soclu, căzut, gălit de groapă,

În van scâldat cu lacrimi de cei ce-l adorară!

Pe trepte de lumină cu roze 'ncununare

Urca=va tristul suflet spre tronul luminat,

Cu fiecare clipă ce'n sboruri va străbate

Mai curând simțind păcatul ce'n trup l-a îninat.

În fața fiecărei strălucitoare stele

Își va vedea puhoiul de palimi ca 'ntr-o ramă,

Mai copiosit de sila păcatelor lui grele

Trecând muncit de chin, muncit de mare spaimă.

Săgețile muștrării, pe vântul ce-o să-l poarte

I el-o înfinge — aprins în piept tot Universul,

Și, palidă, conștiința se va înălța din moarte

Cu flacăra-i nestinsă înfășurându-i mersul!

Dar când va fi s'ajungă la ușa 'nfricoșată!

Iar când va trece pragul sub bolți de curcubeu

Și 'n fața judecării Cerescului drept Tată,

Inveninata cupă a faptci o să-și bea!

Ah! clipa 'nfricoșată când față către față

Va fi cu Răstignitul! — Când El va fi să-i arate

Insuligata-I coastă, însăgerata frunte

Și mâinile strivite, cu sânge 'mpurparate...

Când fiecare picur de sânge depe cruce

Va fi un biciu de flăcări ce-l va izbi în plin,

Și-o să-și revadă ura și nebunia, crima,

În fiecare rană și 'n fiecare spin!!!...

Ce hohot de suspine, ce vijelii de plângeri,

Ce gemete amare, ce crude sfâșieri

Ar mai putea alunceea să curețe noroiul

Strâns zi de zi în vieața trăită până ieri?

Zadarnice-or fi toate în ziua judecării,

Când a iertării ușă deapănarea s'a închis:

Căci veacul îndurării dă loc la al dreptății,

Și-a ispășirii beznă își cască-al său abis!...

O, Doamne, aibi tu milă și, pentru ceasu' acela,

Gătește-ne s' ajungem la Tine 'n strai de preț!

Îndură-Te, Stăpâne, și dă-ne bun răspunsul

Atunci când vom sta față la dreptul Tău județ!...